Kuuromykkäin lehti.

№ 1. Mikkelissä.

2:nen vuosikerta. Tammik. 1897.

Tilaushinta: 1 mrk. vuodelta.

Toimittajat: J. Savolainen. Mikkelin kuuromykkäinkoulun johtaja. K. Reponen. Mikkelin kuuromykkäinkoulun opettaja.

Akilles Sirén.

Akilles Sirén.

Monelle kuuromykälle on pastori Sirenin nimi tuttu, sillä moni kuuromykkä on ollut hänen oppilaanansa Sirenin ollessa Porvoon kuuromykkäin koulun opettajana ja johtajana. Koska olemme olleet varmat siitä että hänen entiset oppilaansa, joista moni on kuuromykkäin lehden tilaaja, iloitsevat saadessaan vanhan, hyvän johtajansa kuvan, on toimitus hankkinut sen lehteensä.

Akilles Siren syntyi Loviisassa 23 päivänä marraskuuta v. 1831. Koulunsa käytyä ja ylioppilastutkinnon suoritettua alkoi hän lukea papintutkintoa varten ja vihittiin papiksi Porvoossa toukokuun 1 päivänä 1858 ja määrättiin papiksi Porvooseen. Koska Sirenillä itsellään oli kuuromykkä veli, oli hän erittäin lämmin kuuromykkäin ystävä ja suostui mielellään Porvoon kuuromykkäinkoulun johtokunnan pyyntöön ruveta uskonnon opettajaksi kuuromykkäin kouluun, joksi hän määrättiin elokuun 24 päivänä v. 1860. Vakinaiseksi opettajaksi määrättiin hän v. 1863 ja koulun johtajaksi v. 1869. Kolmekymmentä vuotta oli pastori Siren kuuromykkäin opettajana, paljon hyvää ennätti hän sillä ajalla tehdä kuuromykkäin hyväksi ja monta hyvää neuvoa ja opetusta oppilailleen antaa. Oppilaat rakastivat häntä kuin omaa isäänsä, muistelevat häntä nyt rakkaudella ja siunaavat hänen muistoaan. Aina oli hän valmis sekä hyvillä neuvoillansa että muutenkin auttamaan kuuromykkiä, jotka tulivat hänen luoksensa apua pyytämään, lohdutti niitä jotka murheellisina tulivat hänen luokseen, autettuna ja tyytyväisenä lähti jokainen hänen luotansa. Sillä ajalla, jolloin hän oli opettajana Porvoon kuuromykkäin koulussa opetti hän ja valmisti Herran ehtoolliselle yhteensä 131 oppilasta, 73 poikaa ja 58 tyttöä.

V. 1866 kirjoitti ja painatti pastori Siren „Suomalaisen kieliopin mykille“, josta kirjasta senaatti myönsi hänelle 1000 markan palkkion. Perehtyäkseen kuuromykkäin opetukseen, matkusti pastori Siren v. 1861 ulkomaille ja kuunteli opetusta Manillan ja Kööpenhaminan kuuromykkäin kouluissa Ruotsissa ja Tanskassa. Pastori Siren oli myös jäsenenä siinä toimikunnassa joka v. 1890 teki ehdotuksen Suomen aistivialliskoulujen uudestaan järjestämiseksi.

Pastori Siren kuoli 20 päivänä helmikuuta v. 1890 Porvoossa, kaikkien opettajain ja oppilasten sekä monien kuuromykkäin suureksi suruksi. Nytkin vielä menevät kuuromykkäin koulun oppilaat Porvoossa pastori Sirenin kuolinpäivänä hänen haudalleen viemään rakastetun opettajansa hautakummulle sitomiaan seppeleitä ja muistelemaan niitä hyviä neuvoja, joita pastori Siren heille eläissään antoi.

Kuuromykille.

Ah muista, Herra armosta
Niit' onnettomia,
Joiden on kieli sulkeissa
Ja korvat lummessa!

He raukat eivät itse voi
Sua kiittää lauseillaan,
Ei heidän korvihinsa soi
Ylistys muidenkaan!

Ei äitin ääntä suloista
He kuulleet milloinkaan,
Ei hälle kielin kertoa
He voineet puutteitaan,

Ei sanan saarnaa kirkossa
He kuullaksensa saa,
Ei rukoust', ei veisua,
Ei urkuin ulinaa.

Iloiset äänet ihmisten
On heille outoa,
Suloiset laulut lintusten
Ei koskaan kuultuja.

Ei heille ojat lirise,
Ei metsät suhaja,
Ja päivän pauhinata
Ei yöstä eroita.

Avuksi, Jesus armias,
Siis heille ennätä!
Veresi vuoti kallihin
Myös heidän edestä.

Käy, laske heidän päällensä
Sun armokätesi,
Tutakseen sydämmissänsä
Suloisen äänesi!

Suo saadakseen opettajat,
Jotk' uskollisesti
Sun luokses' heitä saattavat,
Jok' ostit heidätki!

Ja huuda Herra „Hefata“
Heille sydämihin,
Niin että heillä kiitosta
Jo saisit täälläkin!

Ja anna kerran taivaassa
He korvin kuulla saa
Sun äänes, ja „hallelujaa“
Ijäti veisata,

K. H. Alopaeus.

Suoment. Elias Lönnrot.

Kertomus kuuromykille viimekesäiseltä ulkomaan matkaltani.

Kuuromykkäin oloista Köpenhaminassa.

Köpenhamina on suuri kaupunki. Siinä asuu neljää kertaa enemmän ihmisiä kuin Helsingissä. Tuosta suuresta ihmisjoukosta on suuri lukumäärä kuuromykkiä. Kuin maaseudulta on tullut moni kuuromykkä hakemaan työtä ja asettunut sinne asumaan niin elää tässä kaupungissa tänäpänä kuuromykkiä noin 300. Köpenhaminassa on jo kauan ollut kuuromykkäin koulu. Yli 90 vuoden on täällä laitos siunatusti vaikuttanut. Vuonna 1806 perusti professooriCastberg kuuromykkäin koulun Köpenhaminaan. V. 1807 sai se nimen „Kuninkaallinen kuuromykkäin oppilaitos,“ ja v. 1823 on valtio ottanut laitoksen omakseen. Tällä ajalla on tässä laitoksessa monta sataa tanskalaista kuuromykkää saanut opetuksen ja kasvatuksen, Kaikki oppilaat ovat sisäoppilaita. Eikä ainoastaan Tankan maalta ole siinä oppilaita ollut. Moni kuuromykkä Färsaarilta ja Islandista on saanut opetuksen Köpenhaminan kuuromykkäin koulussa. Tälläkin lukukaudella on siellä V:llä luokalla tyttö Färsaarilta ja III:lla luokalla poika Islandista. Ikävällä täytyy minun sanoa, että nämä oppilaat eivät ole koskaan saaneet viettää joulu- ja kesälupaansa kotonaan. Sillä heidän kotinsa on kaukana tuhansien kilometrien päässä valtameren takana. Heidän on täytynyt olla koko kouluaikansa 6—7 vuotta kotia ja vanhempia näkemättä. Onkin niin tapahtunut, että kun he kouluajan loputtua ovat viety kotiinsa, niin he eivät enään ole tunteneet isäänsä ja äitiänsä ei veljiään eikä sisariaan. Ovatpa nuo raukat unhottaneet kotipaikkansakin ja ensimmäiset leikki tantereensa.

Kun koulu on jo niin kauan ollut ja kun siinä annetaan opetusta kaikenlaisissa käytännöllisissä aineissa niinkuin: puusepän, suutarin ja räätälin ammateissa on usein maaltakin tullut kuuromykkä kouluajan päätyttyä jäänyt kaupunkiin työhön jollekin mestarille. Moni kuuromykkä puuseppä, suutari tai räätäli on itse kohonnut mestariksi ja perustanut oman liikkeen, joka on hyvin menestynyt. Myöskin nykyiset opettajat Köpenhaminan kuuromykkäin koulussa sekä suutarin, että räätälin työssä ovat kuuromykkiä. Onpa eräs aine opettajakin, joka opettaa heikkolahjaisten luokalla kuuromykkä. Hänen nimensä on A. C. Nyegaard. Vaikka hän ensi heinäkuussa täyttää jo 74 vuotta on ukko vielä erittäin terve ja iloinen. En saata jättää mainitsematta että mainittu Nyegaard on erittäin hyvä ampuja. Näkönsäkin on vielä niin tarkka että hän voi ampua pieneen maaliin yli sadan askeleen päästä. Sitäpaitsi saavat ne oppilaat, joilla on taipumusta vielä johonkin muuhun ammattiin käydä kaupungissa oppimassa jonkun mestarin luona. Tytöt tietysti saavat myös opetusta kaikenlaisissa käsitöissä. Heistä ovat jotkut jääneet palvelukseen kaupunkiin. Sitä paitsi työskentelee moni kuuromykkä tyttö eräässä laitoksessa, joka on aivan keskellä kaupunkia. Tämän laitoksen, jonka nimi on: „Työkoti kuuromykille tytöille“, on perustanut entinen kuuromykkäin koulun johtaja professoori Johan Keller. Laitos sijaitsee suuressa moni kerroksisessa kivitalossa. Siellä elättävät kuuromykkä tytöt itseänsä ompelemalla vaatteita. Pesuhuoneessa pestään kaikkien niiden vaatteita jotka siellä tahtovat pesettää, samoin manglataan ja silitetään. Kaikki työntekijät ovat kuuromykkiä. Samassa rakennuksessa on paikka, josta saa halvalla ruokaa.

Lukuisa joukko kuuromykkiä on myös naimisissa. Avioliitot ovat melkein aina niin solmittuja että sekä mies ja vaimo kumpikin ovat kuuromykkiä.

Köpenhaminan kuuromykkäin yhdistys on vanhin*) pohjoismaissa. Se perustettiin vuonna 1866. — Vuonna 1868 perustettiin samanlainen yhdistys Tukholmaan, v. 1878 Kristiaaniassa ja Suomen ensimmäinen kuuromykkäin yhdistys perustettiin Turussa

*) Tanskassa, Norjassa, Ruotsissa ja Suomessa.

v. 1886. Kerron teille vähän tuon Tanskalaisen kuuromykkäinyhdistyksen synnystä ja sen 30 vuotisesta vaiheista:

Mainittuna vuonna 18 p. Marraskuuta viettivät muutamat kuuromykät perheineen iltaman erään kuuromykän suutarimestari Ole Jörgensenin luona. Siinä puhuttiin keskinäisen yhdistyksen perustamisesta ja tarkoituksesta. Samana iltana pantiin asia toimeen ja yhdistys sai alkunsa. Alkuun pania oli mainittu suutarimestari Jörgensen, joka jo silloin ja nykyäänkin on opettaja suutarin työssä Köpenhaminan kuuromykkäin koulussa. Hän on koko tuon ajan, 30 vuotta innokkaasti toiminut yhdistyksen hyväksi. Yleinen kokous pidettiin helmikuussa seuraavana vuonna.

Heti ruvettiin hankkimaan enemmän jäseniä yhdistykseen ja kokoamaan rahoja. Niitä saatiin lahjoituksien kautta. Eräs nimensä ilmoittamatoin lahjoitti 50 taaleria (250 markkaa) ja toinen 90 kruunua (noin 125 mrk.) Ihmeteltävästi säästivät ja lahjoittivat köyhätkin kuuromykät rahoja yhdistykselle, niin että sen varat tekivät 10 vuotta sen syntymisen jälkeen yli 6,000 kruunun (noin 8,500 mk.) Rahoista annetaan apua sairaille ja vanhoille kuuromykille. Niin oli tarkoitus silloin kuin se perustettiin. Nykyään jaetaan siitä vielä moneen muuhunkin tarkoitukseen. Yhdistys koettaa hankkia työtä jäsenilleen ja ulkopuollakin oleville kuuromykille. Se viettää myös iltamia, joissa pidetään puheita ja esitelmiä ynnä keskinäistä seurustelua. Sitä paitsi on se toimeenpannut oppikursseja kuuromykille. Varsinkin alku aikoina kuin kaikki kuuromykät eivät saaneet opetusta kouluissa pidettiin yhdistyksen toimesta rippikoulua kuuromykille. Yhdistykseen otetaan jäseniksi myöskin kuulevia. Raha-asioita on aina hoitanut kuulevat henkilöt. Yhdistyksen ensimmäinen esimies, puheenjohtaja oli nykyinen Frederician kuuromykkäin koulun johtaja Georg Jörgensen. Hän oli siihen aikaan opettajana Köpenhaminan kuuromykkäin koulussa. Nykyään on sen puheenjohtajana ollut toista kymmentä vuotta mainittu kuuromykkä Olo Jörgensen. Hän on harmaa hiuksinen kunnioitettava vanhus. Ensi alussa piti yhdistys kokouksensa ja vietti iltamansa koululla. Mutta sittemmin vuokrattiin oma huoneusto. Yhdistykseen kuuluukin nykyään kuuromykkiä jäseniä liki 300, sitä paitsi useita kuulevia henkilöitä.

(Jatk.)

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Sourulla 10 p. Tammik. 1897.

Onnellista uutta vuotta tämän lehden lukioille täältä Karttulan kulmilta toivotan täydestä sydämmestäni! Täällä vaan eletään luotuja päiviä rauhassa ja levossa Herran suojeluksen alla. Minä olen ollut täällä Sourun rautatehtaalla työssä siitä asti kun pääsin pois Kuopion kuuromykkäin koulusta, jossa kävin seitsemän vuotta. Siellä koulussa minä tulin tuntemaan monta kuuromykkää, jotka nyt ovat hajonneet ympäri maailman. Minä olen lukenut tarkasti viime vuonna minulle tullutta Kuuromykkäin lehtiä, josta olen päässyt tietämään monta hyvää asiaa. Täällä tehtaalla ei ole kun kaksi kuuromykkää Amalia Wepsäläinen ja minä. Minä aion mennä ensi kesänä Warkauden tehtaalla käymään, siellä on monta kuuromykkää, niiden kanssa on sitte hauska seurustella. Täältä Karttulasta meni kuuromykkä Sofia Kukkonen Warkauteen kuuromykkä Antti Hyvärisen vaimoksi, minä olin niiden häissä.

Terveisiä kaikille minun koulukumppanilleni ja opettajilleni, sen rakkauden edestä, jota he minulle osoittivat kouluaikana ja sen jälestä. Kyllä minä muistan aina opettajiani ja toveriani ja koitan niin elää ettei opettajat saisi minun tähteni murhetta. Terveisiä myöskin rouva Sesilia Shoultzille! Onnea tälle lehdelle ja paljon lukijoita toivoo ystävyydellä!

Antti Korhonen.

II.

Helsinki, 20 p. Tammikuuta 1897.

Onnellista uutta vuotta tahdon toivottaa teille kaikille kuuromykille! Kun vanha vuosi on jo mennyttä ja uusi vuosi tullut eteemme, niin rukoilkaamme Herraa että hän loisimeihin uuden sydämmen ja antaisi meille uuden mielen. Kerron teille kuuromykille, jotka olette kaukana meistä meidän Helsingin kuuromykkäin yhdistyksen jouluilosta. Uutena vuotena menimme kirkkoon kuulemaan saarnaa. Pastori A. E. Nordman oli Turusta tullut Helsin

kiin pitämään Jumalan palvelusta ja uuden vuoden siunausta meille kuuromykille. Meitä oli kirkossa kaikkiaan 41 kuuromykkää. Me olemme kiitolliset Taivaallista Isäämme kohtaan joka ei hylljää meitä. Loppiaisena vietti yhdistyksemme hauskan joulukuusi-iltaman. Vieraita oli paljon juhlassa. Hauskaa oli että saimme nähdä monta kuuromykkäkoulun opettajaa ja opettajatarta. Niitä oli tullut Turusta, Pietarsaaresta, Porvoosta, Kuopiosta ja myös monta kuuromykkien auttajaa ja ystävätä täältä Helsingistä. Avauspuheen piti arvoisa puheenjohtajamme herra Hirn. Pastori Nordman piti raamatullisen esitelmän ja toivotti valoa kuuromykkäin yhdistyksen edistymisestä. Lahjoja saimme kukin yhden arpalipun kautta. Ulkopuolelta yhdistystä olevat herrat kauppiaat konditorit olivat lahjoittaneet paljon paljo makeisia, joululahjoja ja kuusen koristeita. Teetä ja voileipää oli runsaasti tarjolla. Veljellis-sähkösanomia saimme kaksi. Ensimmäinen oli Turun Kuuromykkäin yhdistyksen jäseniltä, jälkimmäinen oli Turun K. M. yhdistyksen toimimiehiltä Lindströmiltä ja Hytöseltä. Ensimmäisen sunnuntai Loppiaisesta kokoonuimme yhdistyksen saliin odottamaan opettajatar Anna Heikeliä, joka oli Pietarsaaresta tullut tänne. Neiti Auna Heikel on rakastettu ja toivottu joka vuoden saarnaaja. Joulujuhla jätti jälkeensä paljon iloista muistoa. Herra A. Tallroth puhui minulle, että kuuromykät eivät unhottaisi kirjoittaa tietoja lehteen itsestään ja oloistaan. Sepä on hauskaa kun kaikki kuuromykät pyrimme valoon päin tämän lehden kautta. Älkäämme antako tämän lehden lopettaa työtään, vaan koittakaamme auttaa lehden työtä, sillä heillä on vaikea työ. *Maria.*

Kuun kertomus.

Kuu kertoi: minä käyn mielelläni lasten makuukammareita katsomassa. Lapset lepäävät niin rauhallisesti, hymyilevät unissaan niin autuaallisesti. Kuule mitä kerran näin: ikkunan edessä oli kartiinit, mutta niiden välille jäi pieni rako ja siitä tirkistelin sisälle. Lyhyessä sängyssä istui paitasillaan poika. Silmänsä loisti, suu hymyili, posket hehkui. Hän oli niin autuaan näköinen. Kädessä oli hänellä hopea markka, ja sitä hän käänteli, katseli. Se oli ensimmäinen raha, jonka hän omalla työllään oli ansainnut.

Ryytimaassa oli rikkaruohoa. Isä oli sanonut: „Ilmari, kitkepäs tämä kukkalava hyvin puhtaaksi, niin annan sinulle markan.“ Ja Ilmari oli heti ryhtynyt työhön, koko iltapuolen oli hän lavan vieressä kykkinyt ja rikkaruohoa nyhdellyt. Työnsä tehtyään oli hän isältään saanut markan, uutukaisen hopeamarkan, Se kiilteli, kimalteli niin kirkkaasti, ettei Ilmari voinut sitä kyllikseen ihaella. Ei hän siitä maatapannessaankaan hennonut luopua, yhä vielä hän istui sängyssä, markka kädessä. Mitä jos äiti olisi nähnyt että Ilmari vielä oli valveilla Uni jo viimein alkoi painaa silmälnomia, näkö himmeni, pää vaipui hiljaa tyynylle, — Ilmari nukkui. Vaan markastaan hän ei luopunut sittenkään, sitä hän puristeli sormissaan, ikäänkuin peläten että häneltä aarteensa ryöstettäisiin. Hän makasi ja hymyili unissaan. Mitä hän unissaan näki? Hän luultavasti ajatteli mitä hänen rahallaan pitäisi tehdä. Hänen huulensa liikkuivat ja hän sanoi: „he, Edvard raukka, osta sillä leipää itsellesi.“ Hän ojensi kätensä ja markka putosi kädestä lattialle.

Lapsen mieli on tyytyväinen ja turmeltumaton. Kenties tulee Ilmari kerran mahdottoman rikkaaksi, mutta en luule että hän suunnattomasta rikkaudestaan voisi enemmän iloita kuin lapsena ollessaan hopeamarkastaan. Ilmari tulee kenties antelijaaksi ihmiseksi ja armelijaaksi köyhiä kohtaan. Mutta voineeko hän koskaan tulla tyytyväisemmäksi kuin silloin jolloin hän päätti antaa ainoan rahansa köyhälle Edvardille.

Jumala ei anna itseänsä pilkata.

Eräs tanskalainen seppä kertoo seuraavan tapauksen:

Kun olin vielä lapsi ja asuin kahden kuuromykkä veljeni kanssa vanhempani luona, tuli eräänä päivänä kauppias kaupungista isäni luo. Hän luuli meitä kaikkia kolmea poikaa kuuromykiksi. Sen sijaan kuin hänen olisi pitänyt sääliä raukkoja vanhempiani, teki hän niinkuin farisealainen raamatussa: Hän ylpeili siitä ettei hänellä ollut kuuromykkiä lapsia ja pilkkasi onnetonta isääni ja äitiäni.

Mutta mitä tapahtui? Muutama vuosi sen jälkeen synnytti kauppiaan vaimo kuuromykän lapsen; eikä siinä vielä kyllin. Heille syntyi senjälkeen 7 kuuromykkää lasta. Näistä lapsista

ovat useimmat saaneet opetusta Köpenhaminan kuninkaallisessa kuuromykkäinkoulussa. — Jumala ei anna pilkata itseään. Sillä samassa kuin kauppias pilkkasi noiden kuuromykkäin lasten vanhempia, niin pilkkasi hän oikeastaan Jumalaa. Sentähden Jumala rankaisi häntä.

Terveys kultaa kalliimpi.

Väsyneenä työstänsä istui Kustaa kestikievarin portailla. Hän söi kuivaa leipäpalaansa ja ryyppäsi väliin korttelista kaljaa. Kustaa oli köyhä poika joka kerjäten elätti itseänsä. Silloin eräs herra pysäytti komeat hevosensa ja vaununsa kestikievarin pihalle. Herra käski kestikievarin palvelijain tuoda itselleen paistia ja lasin viiniä, jotka hän söi vaunuissaan. Kustaa katseli häntä tyytymättömänä ja ajatteli: „Jospa minäkin olisin noin onnellinen!“ Rikas herra huomasi hänen tyytymättömän katseensa ja sanoi Kustaalle: „Haluaisitko sinä vaihtaa asemaa minun kanssani?“ — „Tietysti!“ vastasi poika arvelematta. Silloin käski herra palveliansa nostamaan hänet vaunuista alas.

— Vaan mitä näkikään nyt Kustaa! Herran jalat olivat hervottomat; hän ei pysynyt seisoallaan vaan hänen täytyi nojata kainalosauvoihin. „No vieläkö sinua haluttaa vaihtaa asemaa minun kanssani?“ sanoi hän. „Ei!“ vastasi hämmästynyt Kustaa; „minun terveet jalkani ovat minulle rakkaammat kuin kaiken maailman kulta. Mieluummin tyydyn happameen leipään, kuin että söisin paistia ja kannattaisin ja kuljetuttaisin itseäni kuin pientä lasta.“ — „Sinä olet oikeassa“, sanoi rikas herra; „jos voisit antaa minulle terveet jalkasi, niin saisit mielelläni minun vaununi, hevoseni ja rahani!“

Helsingin kuuromykkäin yhdistyksen järjestyssäännöt.

§ 1. Ilmoitus pääsystä yhdistykseen.

Anomus uuden jäsenen pääsystä yhdistykseen on tehtävä jollekin hallitukseen kuuluvalle henkilölle, joka, hankittuaan tietoja

anojan käytöksestä ja muista olosuhteista, esittää kysymyksen yhdistyksen ratkaistavaksi.

Jos pääsynanoja antaa aihetta moitteesen niin kuulukoon anoja, hallituksen harkinnan mukaan, lyhyemmän koeajan yhdistykseen, jolloin ainoastaan kuukausmaksu on ylöskannettava.

§ 2. Jäsenvaali.

Jäsenvaali on pidettävä siinä kokouksessa, jossa hallitus siitä ilmoittaa, ja on, jos joku jäsen niin haluaa, toimitettava suljetuilla lipuilla. Joll'ei $^2/_3$ läsnäolevista äänivaltaisista jäsenistä yhdy vaaliin, katsotaan ehdotus hyljätyksi.

§ 3. Vuosimaksun suorittaminen.

Vuosimaksu on määrätty 5 markaksi ja on suoritettava rahastonhoitajalle viimeistään maaliskuun kuluessa, joll'ei hallitus anomuksen johdosta myönnä jäsenelle viivytystä maksun suorittamisessa, eli tykkänään vapauta häntä siitä. Joll'ei vuosimaksua ole määräajalla suoritettu, niin muistuttakoon rahastonhoitaja siitä.

Jäsenellä, joka ei kuukausi muistutuksen jälkeen ole suorittanut vuosimaksuaan, ei ole toistaiseksi oikeutta ottaa osaa yhdistyksen kokousten keskusteluihin.

Jäsen, joka ei kuuden kuukauden kuluessa annetun muistutuksen jälkeen ole suorittanut jäsenmaksua, katsotaan yhdistyksestä eronneeksi.

§ 4. Kuukausmaksu.

Jäsenen, joka katsoo paremmaksi suorittaa kuukausmaksun, täytyy sen suorittaa ennen joka kuukauden 20 päivä.

Joll'ei jäsen annettua muistutusta huolimatta määräajalla ole suorittanut kuukausmaksun, menetellään kuten § 3 mom. 3 vuosimaksuista määrää.

§ 5. Vapautus vuosimaksun suorittamisesta.

Hallituksella on valta säälittävässä tapauksessa yhdistyksen anomuksen johdosta tehdyn päätöksen mukaan vapauttaa jäsenen määrätyistä jäsenmaksuista tai myöntää vähennystä eli viivytystä näiden suorittamisessa.

Yhdistyksen jäsenellä on oikeus, hallitukselta siihen luvan saatuaan, ilman eri maksua yhdistyksen kokouksiin mukaan ottaa alle 18 vuoden vanhoja lapsia.

§ 6. **Lainat yhdistyksen rahastoista.**

Lainoja yhdistyksen rahastoista saattaa hallitus hyväksyttyä vakuutta vastaan antaa.

Joll'ei laina ole suurempi kuin 20 markkaa, ulosantakoon rahastonhoitaja sen omalla vastuullaan, kunnes hallitus lainan hyväksyy.

§ 7. **Apua kuuromykille eri asioissa.**

Jos kuuromykkäjäsen oikeudessa tai muissa senkaltaisissa asioissa tarvitsee apua, niin olkoon hallituksen velvollisuus silloin auttaa häntä.

Hallitus välittäköön myös rahojen panemista säästöpankkiin, tai muuhun korko- eli pääomalaitokseen ja säilyttäköön jäsenen pyynnön mukaan asiakirjat, joihin tämän saatavat perustuvat.

§ 8. **Yhdistyksen kokoukset.**

Tärkeämmät asiat, jotka tulevat esiin ratkaistaviksi yhdistyksen kokouksissa, tiedoksi annetaan kolme päivää ennen julkisella ilmoitustaululla yhdistyksen huoneistossa.

Jos yhdistyksen jäsen ratkaistavaksi esittää asian, jota ei hallitus sitä ennen ole käsitellyt, ja jos joku johtokunnan jäsenistä silloin vaatii kysymyksen toistaiseksi lykkäämistä, niin älköön sitä otettako harkittavaksi ennenkuin hallitus on kysymystä käsitellyt. Joll'ei kokouksessa ole yhtään hallituksen jäsentä saapuvilla, noudatettakoon samaa sääntöä. Jatket.

Pieniä tietoja.

— **Kuuromykkä pariskunta.** Viime Joulukuun 16 päivänä vihittiin avioliittoon palvelusneito Justiina Hildén Jyväskylästä ja työmies Juho Anttila Ylöjärveltä; molemmat kuuromykkiä. Vihkimisen toimitti pastori E. Luoma Jyväskylässä. Sekä Juho Anttila että Stiina Hildén olivat kumpikin läpikäyneet Hefata-koulun; Stiina Hildén Huittisissa, Juho Anttila Hauholla. Toinen toisensa tulivat nämät tuntemaan Hauholla, josta Juho Anttilakin koulunkäyntinsä lopetettuaan seurasi entisiä opettajiaan ja isäntäväkeään Jyväskylään. Täällä Juho Anttila syksyllä v. 1894 kihlautui Stiina Hildéniin. Suuren kaipauksen jätti viime mainittu isäntäväelleen, jota hän 10 vuoden kuluessa uskollisesti ja täydelliseksi tyytymykseksi oli palvellut, osottaen työssään suurta ahkeruutta ja huolenpitoa sekä itsensä uhraavaisuutta. Kuin Juho Anttila on kelpo, ehdottomasti raitis työmies, niin on syytä toivoa, että he ahkeralla ja rehellisellä työllä sekä siivolla käytöksellään saavuttavat hyväin ihmisten kunnioituksen ja hyvän toimeentulon.

Entinen isäntäväkensä toivoo tälle kuuromykkäpariskunnalle kaikkea onnea ja menestystä. Jumalan armo ja rauha seuratkoon ja ympäröitköön heitä!

E. L.

— **Jyväskylän kuuromykkäin koululle** on viime vuoden lopulla maisteri K. J. Gummerus lahjoittanut 5 kappaletta Raamatullisia kuvia Uuteen Testamenttiin. Kuvat ovat oppilaille jaettavat. Samoin on eräs kaupunkilainen lahjoittanut samalle koululle 100 markkaa sitä tarkoitusta varten että tällä rahalla ostettaisiin Uusia Testamenttia koulun oppilaille.

— **Jalomielinen lahjoittaja.** Kauppaneuvos A. Ahlström vainaja, joka viime talvena kuoli on lähettänyt vuodesta 1888 alkaen joulalahjaksi joka vuosi 100 markkaa tuottamaan jouluiloa kuuromykille. Ensin lähetti hän lahjansa Huittisten kuuromykkäkoululle, mutta kun tämä koulu muuttui Hauholle lähetti hän lahjansa sinne; sittemmin kuin koulu muutettiin Hauholta Jyväskylään, on lahjoittaja lähettänyt saman summan Jyväskylän koululle. Vaikka hän olikin jo kuollut niin tuli lahja viime joulunakin koululle. Vainajan perilliset jatkavat samaa hyväntekeyäisyyttä.

— **Viime lukuvuotena (1895—1896) oli Suomen kuuromykkäin kouluissa seuraava määrä opettajia ja oppilaita.**

Turun puhekoulussa	2	opett.,	6	opettaj,	27	poikaa,	21	tyttöä;	yht.	48	oppil.
Turun kirjoitusk.	6	„	8	„	47	„	44	„	„	91	„
Porvoon puhekoul.	1	„	8	„	21	„	14	„	„	35	„
Kuopion puhekoul.	4	„	7	„	44	„	48	„	„	92	„
Pietarsaaren kirj.koul.	5	„	5	„	20	„	7	„	„	27	„
Mikkelin kirjoitusk.	2	„	5	„	21	„	12	„	„	33	„
Jyväsk. yli-ikäist, k.	4	„	5	„	33	„	27	„	„	60	„

Koko Suomen kuurom. kouluissa oli yht. 24 opett., 44 opettaj., 213 poikaa, 173 tyttöä; yht. 386 oppil.

Koulut tulivat maksamaan valtiolle Turun koulut 62,010 mrk.; Porvoon koulu 25,060 mk.; Kuopion koulu 53,710 mk.; Pietarsaaren koulu 18,600 mk.; Mikkelin koulu 29,540 mk.; Jyväskylän koulu 42,600 mk. Yhteensä 231,520 markkaa.

— **Tietoja kuuromykistä:** entinen Porvoon koulun oppilas *Fredrik Andsten* on kirjansitojan opissa Helsingissä kirjansitoja Niskalla.

Naimisiin ovat menneet kuuromykkä *Antti Hyvärinen* Varkaudesta ja kuuromykkä *Sofia Kukkonen* Karttulasta.

— **Helsingin kuuromykkäin yhdistys** viettää kuuromykkäin sairas- ja apukassan hyväksi iltaman tiistaina 16 p. helmikuuta.

— **Toinen kuuromykkäin lehti Suomeen.** Porvoon kuuromykkäin koulun johtaja fil. kand. Ossian Wichmann toimittaa ruotsinkielistä kuuromykkäin lehteä tänä vuonna. Lehti ilmestyy Porvoon kaupunugissa. Sen ensimmäinen numero painetaan luultavasti kohta. Lehti tulee kuvallinen.

— **Valtiopäivät** ovat alkaneet tämän kuun 20 päivä.

Kaikenlaista.

— **Viekas lääkäri.** Eräässä pikkukaupungissa tapahtui seuraava tapaus: Muudan isä tuli vihaisena 12 vuoden vanhan poikansa kanssa lääkärin luo. Isä pyysi lääkäriltä pojallensa semmoista todistusta että poika oli tullut koulussa opettajan lyömisen kautta kuuroksi. Kun lääkäri tutki poikaa oliko hän todellakin kuuro, oli poika aivan hiljan ja selitti lääkärille että hän on kuuro. Lääkäri otti pois kääreet jotka oli pantu pään ympäri muka kipeiden korvien päälle ja tutki peilin kanssa pojan korvan sisusta. Nyt sanoi hän hiljaa apulaisellensa: „Pojan korvan sisus on kaikki pilalla, mutta minä en voi nähdä kaikkia hyvin. Anna tänne minun terävä veitseni, jolla voin leikata korvaa.“ Tuskin oli hän nämät sanat sanonut kun tuo poika, joka oli olevinansa kuuro, juoksi itkien ja huutaen ulos peljäten lääkärin leikkaavan korvaa. — Poika ei siis ollutkaan kuuro ja lääkäri sai petoksella sen tietää.

— **Laulaminen on kirjasta hengittämistä.** Kun Turun kuuromyk. opettajat Malmin juhlapäivänä lauloivat hänen haudallansa, niin kertoi eräs kuuromykkä oppilas seuraavana päivänä koulussa, että opettajat hengittivät eilen kirjasta Malmin haudalla.

Ilmoitus.

Suuria valokuvia piispa Alopaeuksen ja pastori Sirenin hautapatsaasta sekä kuuromykkäinopettaja Malmin rintakuvasta saa ostaa allekirjoittaneelta à 2 mk. 50 p. kappale.

Valter Stadius.
Teknikko.

Osoite: Helsinki, Unioninkatu 41.

Ilmoitus.

Ensimmäisen Suomen kuuromykkäinkoulun-opettaja K. G. Malmin kuvia kipsistä saa ostaa allekirjoittaneelta. Isommat kuvat maksavat 20 markkaa kappale, pienemmät 1 markan. Samoin myyn myös opettaja Hirnin kuvia 1 markasta kappale.

A. Tallroth.
Helsinki, Arabian tehdas.

Tilausilmoitus.

Kuuromykkäin lehti ilmestyy taas tänä vuonnakin, samanlaisena kuin viime vuonna; siis: kuvilla varustettuna ja 8 kertaa vuodessa.

Lehti koettaa etupäässä olla välittäjänä kuuromykkäin välillä ja toivoo se saavansa paljon kirjeitä ynnä muita tietoja kuuromykiltä.

Se tulee myös sisältämään hyvää ja sivistyttävää lukemista, uskonnollisia kertomuksia ja koettaa antaa hyviä neuvoja ja ohjeita kuuromykille kaikenlaisissa asioissa. Toivommekin että kuuromykät tänä vuonna, samoin kuin viime vuonnakin tulevat tämän lehden kautta kyselemään itsellensä neuvoja ja ohjeita asiossansa.

Toivomme että maamme kuuromykkäin opettajat tänä vuonna muistaisivat kirjoituksilla Kuuromykkäin lehteä enemmän kuin viime vuonna.

Kuuromykkäin lehteä saapi ensi vuoden alusta tilata jokaisesta postikonttorista, kun maksaa 1 markan.

Toimittajat:

A. Iivari Savolainen. **K. Reponen.**

Sisältö: Akilles Sirén (kuvalla). — Kuuromykille, runo. — Kertomus kuuromykille viimekesäiseltä ulkomaan matkaltani. — Kirjeitä kuuromykiltä I, II. — Kuun tarinoita. — Jumala ei anna itseään pilkata. — Terveys kultaa kalliimpi. — Helsingin kuuromykk. yhd. järjestyssäännöt. — Pieniä tietoja. — Kaikenlaista. — Ilmoituksia.

Mikkelissä Aleks. Kasurisen Kirjapainossa 1897.